

L'ORIGEN DEL PREMI SAMBORI

Un mestre, que es deia Sambori, bé, eixe era el seu al·lies perquè en realitat el seu nom era Joan, volia escriure un conte un dia en el que plovia molt i es van suspendre les classes. Va tardar una hora en saber de que tractaria la seua història i una altra més en escriure les tres pàgines que va ocupar el seu conte. No ho he dit abans però, aquesta història va ocórrer fa més de cent anys, quan encara s'escrivia amb ploma i no es podia esborrar res quan t'enganyaves.

Al dia següent tot va tornar a la normalitat i tothom va anar a classe. Sambori va llegir la seua història als seus alumnes i els va demanar que escrigueren el seu propi conte on deuria aparèixer el nom de Sambori. Tots els alumnes i les alumnes es van esforçar molt i van inventar uns contes meravellosos i passaren un estoneta d'allò més divertida llegint les seues històries als seus companys i companyes.

Uns mesos després, va arribar a classe un nou alumne que es deia Filip. Ell havia nascut als Estats Units però havia après a parlar en Valencià abans de vindre a viure a la Comunitat Valenciana i, encara que el costava un poc escriure-lo correctament, volia aprendre i millorar la seua ortografia. Filip era, a més, un xiquet molt creatiu a qui l'encantava inventar històries de tot tipus: d'acció, de por, d'aventures,...

Al principi, ho va passar un poquet mal perquè era molt vergonyós i a soles parlava amb Sambori, a qui l'ensenyava els seus contes. Les històries que escrivia Filip eren tan interessants que Sambori va decidir ajudar el xiquet per tal de publicar els seus contes i va parlar amb l'editorial Mini Monstre. Aquesta va quedar encantada amb les històries que escrivia Filip però, quan es van assabentar que l'autor era un xiquet, van parlar amb sambori i a soles volien publicar-les si el mestre deia que eren seues. Sambori va pensar que això era una gran injustícia i no estava disposat a accedir a aquesta condició de l'editorial.

Filip estava molt trist perquè era molt feliç inventant històries i l'ajudava a sentir-se segur i no tindre tanta vergonya de parlar amb els altres. Quan Sambori va vore tan trist el xiquet, va decidir crear la seua pròpia editorial on a soles publicaria contes escrits per xiquets i xiquetes. La seua editorial, que es deia

Sambori, va publicar més de 1000 llibres amb contes escrits a soles pels infants.

Filip va créixer i es va convertir en un gran escriptor, gràcies a la confiança que Sambori el va transmetre quan a soles era un xiquet. Un dia, va rebre una carta de l'hospital, el seu amic Sambori estava molt malalt. Quan Filip va arribar a visitar-lo, ja era tard i Sambori havia mort. Filip va decidir continuar amb el treball del seu amic en la seua editorial i va crear el Premi Sambori, un concurs anual on tots els xiquets i xiquetes podien participar escrivint els seus contes, de tres pàgines com a molt. Des d'eixe moment, els xiquets i xiquetes de tota la Comunitat Valenciana, esperen amb molta il·lusió cada convocatòria del Premi Sambori i tots i totes es senten guanyadors i guanyadors i molt orgullosos del seu treball.

